

Διδάγματα απ' το πεύκο (Ανωύμου)

Categories : [ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ](#)

Date : 2 Δεκεμβρίου, 2010

Πολλές φορές πέρασα, κάνοντας το περπάτημά μου μέσα στον όμορφο Πευκιά Ευλοκάστρου, από το μέρος που σας στέλνω σε φωτογραφία, και κάθε φορά ...φιλοσοφούσα πάνω σ'αυτό που έβλεπα: ένα νεαρό πεύκο μεγαλώνει στη θέση που βρισκόταν κάποτε ο παχύς κορμός ενός άλλου πεύκου (και ο οποίος σχηματίζει μια "αγκαλιά"), χρησιμοποιώντας σαν τροφή-λίπασμα τα ανόργανα υλικά που προήλθαν απ'τα απομεινάρια του "πρόγονού" του.

Μήπως έτσι δε γίνεται και με μας τους ανθρώπους; Η νέα γενιά δεν μεγαλώνει "αγκαλιασμένη" απ'αυτά που άφησε η προηγούμενη γενιά; Και δεν εννοώ τόσο αυτά που έκανε, **αλλά αυτό που ήταν**. Γιατί, τελικά, αυτό που μένει είναι η παρουσία μας, περισσότερο απ'όλα τ'άλλα. Αυτή η "παρ-ουσία" έχει την "ουσία" που θα θρέψει τις επόμενες γενιές.

Ο πατέρας μου, όταν ήμουν ακόμη στην εφηβεία και επηρεαζόμουν από διάφορα, μου είχε πει κάτι που με συνόδεψε σ'όλη μου τη ζωή και για το οποίο του ευγνωμονώ:

"Θ'ακούσεις πολλά στη ζωή σου, που θα σου φαίνονται όμορφα και σωστά. Πριν τ'ακολουθήσεις, κοίταξε να δεις: α) αν αυτός που τα λέει τα εφαρμόζει κιόλας και β) αν τα εφαρμόζει, ποιο είναι το αποτέλεσμα που βλέπεις στον ίδιο; Σ'αρέσει αυτό που βλέπεις σ'αυτόν; Αν ναι, ακολούθησέ αυτά που λέει, προσέχοντας και πάλι να μην

πέσεις σε προσωπολατρεία, αλλά να έχεις πάντα την κρίση σου ελεύθερη".

Υπήρξαν πράγματι στη ζωή μου άνθρωποι αγιασμένοι, που με τη "φλύαρη" σιωπή τους μου πρόσφεραν περισσότερα απ'ότι θα μου έδιναν με χίλια κυρήγματα. **Όλοι** τους ήταν στο χώρο της Εκκλησίας (τυχαίο; ...δε νομίζω!). Υπήρξαν επίσης άνθρωποι, που τα λόγια τους άγγιζαν τη λογική μου, ίσως και το συναίσθημά μου, αλλά η παρουσία τους μου άφηνε ένα παγερό κενό. **Μερικοί** ήταν **και** στο χώρο της Εκκλησίας.

Κάποτε (1994), συζητώντας με μαθητές λυκείου, δέχτηκα τα έντονα παράπονά τους, ειδικά για τους φιλόλογους και θεολόγους συναδέλφους μου, όχι γιατί δεν ήταν επαρκώς καταρτισμένοι ή δεν έκαναν καλά το μάθημά τους, αλλά γιατί, όπως χαρακτηριστικά μου είπαν, "Αφού καταλαβαίνουμε ότι αυτά που μας διδάσκουν δεν τα πιστεύουν οι ίδιοι, πώς θέλουμε να τα μάθουμε εμείς;".

Ας προσέχουμε, λοιπόν, τι "λίπασμα" θ'αφήσουμε σ'αυτούς που ακολουθούν...